

Health Promoting University; Necessity and Framework

ARTICLE INFO

Article Type

Letter to Editor

Authors

Peyman N.*¹ PhD,
Sedghi F.² PhD

ABSTRACT

This article has not an abstract

How to cite this article

Peyman N, Sedghi F. Health Promoting University; Necessity and Framework. Iran Journal of Education and Community Health. 2019;6(4):193-195.

Keywords Health promotion; Education; University

¹"Social Determinants of Health Research Center" and "Health Education & Health Promotion Department, Health Faculty", Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

²"Social Determinants of Health Research Center" and "Student Research Committee", Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

*Correspondence

Address: Public Health Faculty, Mashhad University of Medical Sciences, Daneshgah Street, Mashhad, Khorasan Razavi, Iran. Postal Code: 9138813944

Phone: +98 (51) 31892201

Fax: +98 (51) 38713638

peymann@mums.ac.ir

CITATION LINKS

- [1] Theorizing healthy settings: a critical discussion with reference to Healthy Universities
- [2] An ecological perspective on health promotion programs
- [3] How do universities implement the Health Promoting University concept?
- [4] Healthy Universities: a guiding framework for universities to examine the distinctive health needs of its own student population
- [5] Health promotion programs in higher education: integrative review of the literature
- [6] Healthy universities: an example of a whole-system health-promoting setting
- [7] Beijing health promoting universities: practice and evaluation
- [8] Factors associated with self-rated health status in university students: a cross-sectional study in three European countries
- [9] The promotion of healthy universities: a systematic review

Article History

Received: April 17, 2019

Accepted: July 20, 2019

ePublished: December 21, 2019

دانشگاه ارتقادهنده سلامت، ضرورت و چهارچوب

نوشین پیمان^{*} PhD

"مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت" و "گروه آموزش بهداشت و ارتقا سلامت، دانشکده بهداشت"، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

فاطمه صدقی PhD

"مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت" و "کمیته تحقیقات دانشجویی"، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

چکیده

(این مقاله چکیده ندارد.)

کلیدواژه‌ها: ارتقای سلامت، آموزش، دانشگاه

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۴/۲۹

*نویسنده مسئول: peymann@mums.ac.ir

سرمدبیر محترم

ارتقای سلامت را می‌توان به‌عنوان فرآیند توانمندسازی افراد برای کنترل بر سلامتی خود و نیز عوامل موثر بر سلامتی آنها عنوان نمود که برقراری عدالت، محیط مناسب، اکوسیستم پایدار، صلح، دسترسی به خدمات، تضمین درآمد، تغذیه و آموزش به‌عنوان شرایط اولیه و زیربنایی ارتقای سلامت معرفی شده‌اند^[1, 2]. منشور ارتقای سلامت اتاوا (سال ۱۹۸۶) اعلام نمود که "سلامتی در زندگی روزمره مردم، جایی که مردم در آن یاد می‌گیرند، کار می‌کنند، بازی می‌کنند و عشق می‌ورزند، به وجود می‌آید". دانشگاه را می‌توان به‌عنوان یکی از این مکان‌ها نام برد. دانشگاه‌ها محیط‌هایی هستند که به‌واسطه آن افراد بخش مهمی از زندگی خود را به‌عنوان دانشجو یا کارمند در آن صرف می‌کنند و غالب اعضای آن به‌عنوان رهبرانی که عقاید و ارزش‌هایشان در حال حاضر و آینده در جامعه تاثیرگذار است به شمار می‌روند. به علاوه، محیط دانشگاه فرصتی ارزشمند برای ارتقای سلامت و افزایش کیفیت زندگی اعضای خود فراهم می‌سازد^[3].

مفهوم دانشگاه ارتقادهنده سلامت (UPU) مبتنی بر رویکرد محیط‌های ارتقادهنده سلامت است که این رویکرد تاکنون به‌صورت موفقیت‌آمیزی در ارتباط با شهرها، مدارس و بیمارستان‌های ارتقادهنده سلامت اجرا شده است. یک دانشگاه ارتقادهنده سلامت تلاش می‌کند تا یک محیط یادگیری و فرهنگ سازمانی ایجاد کند که به‌واسطه آن سلامت و پایداری آن در جامعه را بهبود بخشد و افراد را قادر سازد تا از تمامی ظرفیت‌های خود در جهت افزایش کیفیت زندگی و بهزیستن بهره‌گیرند. دارا بودن سیاست‌ها و

برنامه‌های ارتقای سلامت در دانشگاه، آنها را قادر می‌سازد که به‌صورت کارآ و موثرتری اقدامات مربوط به آموزش، تحقیق و خدمات عمومی را انجام دهند^[4, 5].

در سال ۱۹۹۸، سازمان بهداشت جهانی کتابی تحت عنوان "ارتقای سلامت در دانشگاه‌ها: مفهوم، تجربه و چارچوب اقدام" منتشر کرد که براساس تجربیات و ابداعات دانشگاه لنکشر انگلستان در اجرای پروژه دانشگاه ارتقادهنده سلامت بود. تعهد و مدیریت، ظرفیت‌سازی، محیط سالم، دانشجویان/اساتید و کارکنان سالم و تحقیقات ارتقای سلامت را می‌توان به‌عنوان مفاهیم اصلی یک دانشگاه ارتقادهنده سلامت برشمرد. چهارچوب اجرایی در HPU شامل موارد زیر است:

- حفظ و ارتقای سلامت دانشجویان، کارکنان و جامعه پیرامون از طریق اتخاذ سیاست‌ها و اقدامات موثر

- ارتباط‌دادن بیشتر مفاهیم ارتقای سلامت با آموزش، یادگیری و تحقیق

- توسعه کانون‌های حامی سلامت در دانشگاه و گسترش آن در جامعه

- اجرای برنامه‌های مرتبط با محیط کار سالم

- ترویج فناوری‌های سبز زیست‌محیطی (حفظ محیط زیست سالم) ۵۴ دانشگاه از ۲۵ کشور جهان جزء شبکه بین‌المللی دانشگاه‌های ارتقادهنده سلامت هستند. با این وجود، اطلاعات کمی در مورد چگونگی تفسیر این چارچوب و اجرای آن وجود دارد^[3]. برخی مطالعات نشان‌دهنده تفاوت در برداشت مفاهیم و نتایج حاصل از اجرای آن است که بخش عمده‌ای از آن به تفاوت در ساختارهای فرهنگی-سیاسی-اجرایی در نظام‌های آموزشی کشورها و به تبع آن نوع حمایت و تخصیص اعتبارات مختلف در این خصوص بازمی‌گردد، به گونه‌ای که چگونگی اجرای آن در هر کشور و قاره‌ای ممکن است متفاوت باشد^[6-8]. در ایران طی دو دهه گذشته تمرکز زیادی بر مداخلات و اجرای برنامه‌های ارتقای سلامت در محیط‌های آموزشی همچون مدارس و در مواردی در بیمارستان‌ها صورت گرفته است، ولی در محیط‌های آموزش عالی و دانشگاه‌ها به این زمینه کمتر پرداخته شده است.

آنچه مسلم است برای موفقیت در پیاده‌سازی مفاهیم فوق‌الذکر زیرساخت‌های مناسب همچون وجود سیاست‌های عمومی سلامت در دانشگاه، ساختمان‌های ایمن، محیط پاکیزه و فضای سبز مطلوب، آرایه خدمات ارتقادهنده سلامت، مشاوره و پشتیبانی، کوریکولوم‌های آموزشی مرتبط با مفاهیم ارتقای سلامت، انجام پژوهش‌های کاربردی ارتقای سلامت، ایجاد شبکه‌های داوطلبان سلامت در دانشگاه، ایجاد فرصت‌های برابر برای همه به‌ویژه برای افراد ناتوان و معلول و نیز حمایت‌های مالی از طرح‌ها و برنامه‌ها در این خصوص ضروری است^[9]. سیاست‌های ارتقای سلامت در هر دانشگاه باید متناسب با شرایط و اولویت‌های فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی آن جامعه باشد و در این میان نقش رهبری در دانشگاه‌ها می‌تواند بر توسعه سیاست‌های محلی و ملی مرتبط با

health needs of its own student population. *Perspect Public Health*. 2017;137(1):53-8.

5- Ferreira FMPB, Brito IdS, Santos MR. Health promotion programs in higher education: integrative review of the literature. *Rev Bras Enferm*. 2018;71(suppl 4):1714-23.

6- Newton J, Dooris M, Wills J. Healthy universities: an example of a whole-system health-promoting setting. *Glob Health Promot*. 2016;23(1 Suppl):57-65.

7- Xiangyang T, Lan Z, Xueping M, Tao Z, Yuzhen S, Jagusztyn M. Beijing health promoting universities: practice and evaluation. *Health Promot Int*. 2003;18(2):107-13.

8- Mikolajczyk RT, Brzoska P, Maier C, Ottova V, Meier S, Dudziak U, et al. Factors associated with self-rated health status in university students: a cross-sectional study in three European countries. *BMC Public Health*. 2008;8(1):215.

9- Reis M, Ramiro L, Gomez-Baya D, Matos MGd. The promotion of healthy universities: a systematic review. *CPQ women and child health*. 2018;3(1):1-15.

سلامت در گروه‌ها و سازمان‌های مختلف تاثیر بسزایی داشته باشد^[4].

منابع

1- Dooris M, Wills J, Newton J. Theorizing healthy settings: a critical discussion with reference to Healthy Universities. *Scand J Public Health*. 2014;42(15 Suppl):7-16.

2- McLeroy KR, Bibeau D, Steckler A, Glanz K. An ecological perspective on health promotion programs. *Health Educ Q*. 1988;15(4):351-77.

3- Suárez-Reyes M, Muñoz Serrano M, Van den Broucke S. How do universities implement the Health Promoting University concept? *Health Promot Int*. 2019;34(5):1014-24.

4- Holt M, Powell S. Healthy Universities: a guiding framework for universities to examine the distinctive